

запровадженні процесного підходу до організації і управління діяльністю підприємства. Але згодом саме воно стане вирішальним фактором, який згодом приведе бізнес до успіху.

Список використаних джерел:

1. Андерсен Бьёрн. Бизнес-процессы. Инструменты совершенствования. / Пер. с англ. С.В. Ариничева/ Науч. ред. Ю.П. Адлер М.: РИА «Стандарты и качество», 2020 – 272 с. илл. - (Серия «Практический менеджмент»).
2. Горлачук В. В. Економіка підприємства : [навчальний посібник] / В. В. Горлачук, І. Г. Яненко. – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2019. – 344 с.
3. Хаммер М., Чампи Дж. Реинжиниринг корпораций: манифест революции в бизнесе. СПб.: Изд-во С-Петербур. ун-та, 2019. – 160 с.
4. Робсон М., Уллах М. Практическое руководство по реинжинирингу бизнес-процессов. М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2020. – 222 с.

УДК:338.242

Довганич Ю. О.
(Науковий керівник – *Бугаєва М. В., к.е.н., доц.*)
Центральноукраїнський національний технічний університет,
м. Кропивницький

УДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЇ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ В УМОВАХ КРИЗИ ПАНДЕМІЇ

З огляду на ситуацію, яка слалася в світі, актуальним є питання стосовно ведення бізнесу в умовах пандемії, особливостей удосконалення стратегії організації у кризовий час. Пандемія в цілому у багатьох регіонах планети поставила виклик розвитку економіки та ініціювала швидкі зміни, як в діловій, так і в побутовій сферах життя людей. Наростаюча невизначеність щодо наслідків пандемії для економіки змусила уряди країн швидко адаптуватися та впроваджувати заходи підтримки бізнесу, особливо тих сфер, які постраждали найбільше – туризм, промисловість, сфера гостинності та ін. Найбільш постраждали від пандемії сектори малого та середнього бізнесу були вимушені призупинити діяльність й в цих умовах вкрай необхідна державна підтримка [1].

Справді, постраждало дуже багато підприємств, зокрема у сфері обслуговування, громадського харчування, транспорту та ін., зокрема через вимоги соціальної дистанції. Але, мало хто звертає увагу, на проблеми, які виникли у сфері промисловості, під час кризи пандемії. Промисловість – системоутворююча галузь економіки, є ключовим роботодавцем та платником податків. Занепад галузі негативно вплинув на всю економіку, в той час як її розвиток міг би прискорити економічне відновлення та зростання.

Пропоную розглянути дану проблему на прикладі конкретного підприємства, досліджувана організація має назву ТОВ «Ноксен», що в свою чергу є власником та розробником Анастасіївського родовища червоного

граніту. ТОВ «Ноксен» використовує сфокусовану стратегію, тобто підприємство сконцентроване на певному сегменті. Камінь для облицювання цього підприємства має назву «Anastasia Red» (Rosso Santiago Extra). Підприємство видобуває +5500 м³ гранітних блоків на рік відповідно до обсягів споживання, але при підвищеному попиті обсяги видобутку можуть бути збільшені на 15-20% [2]. Або навпаки при зменшенні попиту обсяги видобутку можуть скоротитися. Обсяги продажів дещо скоротилися за останній рік, так як підприємство працює в галузі, що характеризується своєю експортоорієнтованістю, тому відбулося саме зменшення попиту на дану продукцію. Така негативна тенденція є ефектом кризи пандемії, а саме обмеження ринків збуту, що відбувається через сповільнення економіки і відповідне зменшення попиту на промислову продукцію на світових ринках [3]. За час роботи компанія придбала широкий спектр постійних і надійних клієнтів в таких країнах як: Росія, Білорусія, Молдова, Узбекистан, Польща, Азербайджан, Вірменія, Австрія. Вони зацікавлені у виведенні продукту на Європейський ринок, оскільки вироблена ними продукція відповідає світовим стандартам і є унікальною з точки зору її мінерального складу і кольору граніту, що добувається. З 25 по 28 листопада 2019 р. компанія ТОВ «Ноксен» була учасником наймасштабнішої будівельної виставки «The Big 5 – International Building & Construction Show», яка проходила в м. Дубай, ОАЕ. До їхнього каменю був великий інтерес з боку європейських, індійських, китайських компаній, і так само переговори про подальшу співпрацю проводилися з компаніями країн Персидської затоки. Звісно, пандемія може нести загрозу цим можливостям, які отримало підприємство. Тоді б, на допомогу вітчизняному виробнику, мала б прийти держава. Мова йде не лише про пільги, дотації, а й про державні закупівлі будівельної продукції, тим паче, що попри пандемію COVID-19, в країні діє програма «Велике будівництво». Але чомусь, тендери виграють іноземні компанії, а вітчизняні занепадають.

Проте, незважаючи на труднощі, які постали перед галуззю в цілому, та зокрема, перед досліджуваним підприємством, є шляхи удосконалення стратегії введення бізнесу.

Отже, як вже було сказано, компанія дійсно, має сильну конкурентну позицію та значне коло постійних клієнтів в різних країнах світу, проте підприємство, здійснює експорт, в більшій мірі сировини, тобто необроблених гранітних блоків. Не використовуючи тим самим, свої сильні сторони, а саме, наявність новітнього обладнання, що дозволяє виготовляти вироби на будь-який смак. Тобто підприємство виробляє та реалізує готову продукцію переважно на внутрішньому ринку, на якому, на жаль, невеликий попит. Це дозволить збільшити попит, навіть в кризовий час, а можливо навіть, вийти на Європейський ринок. Таким чином, компанія стане менш уразливою перед кризою. Також компанія є надійним партнером служби зайнятості у напрямку працевлаштування незайнятого населення, це є дуже позитивною тенденцією, що дозволить вирішити проблему людей, які залишилися без роботи через пандемію. Тобто, якщо дійсно розширити асортиментні позиції, необхідним є залучення кваліфікованого персоналу. Звісно, компанія має провести навчання,

перенавчання, підвищення кваліфікації персоналу, також вкладати кошти в закупку ще більшої кількості новітнього обладнання, це все витрати, але з іншого боку, – дуже значна інвестиція в майбутнє. Також важливим є питання створення безпечних та гідних умов праці, як в умовах карантину, так і поза його межами.

Список використаних джерел:

1. Лемешко М.О., Лактіонова О.А. Екосистема підтримки бізнесу в умовах пандемії COVID-19 в Україні та в окремих країнах ЄС. Економіка і організація управління, 2(38), 2020. URL: <https://jeou.donnu.edu.ua/article/view/9384> (дата звернення 19.03.2021).
2. Про компанію: веб-сайт. URL: <http://noxen.com.ua/ru/o-kompanii/> (дата звернення 20.03.2021).
3. Промисловість веб-сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/> (дата звернення 21.03.2021).

УДК 331.108

*Дорошенко Т. М., к.п.н., доц.
Льотна академія Національного авіаційного університету,
м. Кропивницький*

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МЕНЕДЖЕРА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

У зв'язку з швидкими змінами економіко-політичній ситуації в Україні та світі необхідно щоб фахівець вміло використовував набуті ним знання, вміння, навички та постійно професійно розвивався. Так один із головних чинників якісної праці менеджера є його прагнення до професійної самореалізації. Ще у закладах освіти при навчанні студентів починаються формуватися навички до професійної самореалізації у процесі отримання теоретичних і практичних знань. У зв'язку з цим, важливо щоб на підприємствах створювалися сприятливі умови, які забезпечать розвиток творчого потенціалу, організаторських здібностей менеджера, здатного до самовизначення й самовдосконалення, неперервного професійного розвитку для подальшої ефективної самореалізації.

Актуальність порушеної проблеми зростає в умовах євроінтеграційних процесах загальноєвропейських вимог і рекомендацій до професійної діяльності менеджера, що зумовлює доцільність виокремлення професійної самореалізації.

Вивченню сутності професійної самореалізації досліджували вчені, які працюють в галузі управління персоналом (Р. Кричевський, Т. Базаров, Т. Шульц, Г. Беккер, М. Мескон, О. Виханський, А. Наумов, А. Столяренко та ін.); професійного відбору (І. Логінова, Л. Собчик); організаційної психології (А. Занковського), мотивації діяльності (Г. Герцберг, В. Леонтьєв, Є. Ільїн), самоактуалізації і самореалізації особистості (А. Маслоу, Г. Олпорт, А. Абульханова-Славська, А. Асмолов, Л. Коростильова, Г. Матукова). Дослідженням питань самореалізації займалися представники різних наукових шкіл, однак і досі не існує єдиної концепції самореалізації, оскільки кожен дослідник розглядав лише певні аспекти цього явища у колі своїх наукових інтересів. В умовах